మనసు మాట వినదు

కమలాగాయత్రి(క్రొవ్విడి)చెనిమెళ్ళ

(గత సంచిక తరువాయి)

అది చూస్తూనే భరద్వాజ కళ్ళల్లో నిప్పులు చిమ్మాయి. విసురుగా వాళ్ళని తోసేస్తూ వెళ్ళి మనోజ్ఞని పట్టుకున్నవాడ్ని సాచిపెట్టి కొట్టాడు. ఊహించని ఆ దెబ్బకి వాడు ఎగిరిపడ్డాడు. వెళ్ళి చప్పున మనోజ్ఞ లేవనెత్తాడు. ఏడుస్తూ భరద్వాజని కరుచుకుపోయిందామె, "హళ్ళా.. వాళ్ళా... "అంది వెక్కుతూ. తేరుకున్న ఆ వ్యక్తులు విసురుగా భరద్వాజ వైపు వచ్చారు. షాకై చూస్తున్న సంజయ్, ఆనంద్ స్పృహలోకి వచ్చి వేగంగా భరద్వాజకి రెస్క్యూకి వచ్చారు.

అంతలో మెరుపుల్లా ఎక్కడ్నించో ప్రత్యక్షమయ్యారు భరద్వాజ సెక్యూరిటీ గార్డులు. నిమిషాల్లో అక్కడి సీన్ మారిపోయింది. వాళ్ళందరినీ వాయగొట్టి తీసుకొచ్చి భరద్వాజ ముందు నిలబెట్టారు. మనోజ్ఞని నవ్య చేతుల్లోకినెట్టి విసురుగా వాళ్ళవైపు నడిచాడతను. భరద్వాజని అంత రౌద్రంగా ఎప్పుడూ చూడలేదెవ్వరూ. అతని ముఖం కోపంతో జేవురించింది. మనోజ్ఞని అటాక్ చేసినవాడి కాలర్ పట్టుకున్నాడు ఆవేశంగా, "ఆడపిల్లలమీద అఘాయిత్యాల్చేస్తార్రా.. స్కౌండ్రల్.. హౌ డేర్ యూ టచ్ మై గర్ల్...?" అంటూ పిడికిలి బిగించి లాగికొట్టాడు. అప్పటికే తన్నులు తినున్న వాడికి ఆ దెబ్బకి పళ్ళన్నీ కదిలాయేమో, గట్టిగా అరుస్తూ కుప్పకూలాడు. విసురుగా వాడ్ని పైకి లేపబోయిన భరద్వాజని వారిస్తూ ముందుకొచ్చాడొక సెక్యూరిటీ ఆఫీసర్. "సర్.. ప్లీజ్ కంట్రోల్ చేసుకోండి... మన వాళ్ళు చూసుకుంటారు వాళ్ళ సంగతి.. ప్లీజ్.. మీరు వెళ్ళండి.." అన్నాడు.

వాళ్ళవైపోసారి చూసి వెనక్కితిరిగాడు భరద్వాజ. పూర్తిగా బెదిరిపోయి నవ్య చేతుల్లో ఒదిగి ఇంకా వెక్కుతున్న మనోజ్ఞని చూసి అతని గుండె ద్రవించిపోయింది.

సెక్యూరిటీ ఆఫీసర్ వంక చూసి, "తోలు వలిచేయండి విశ్వనాథ్. మీరేంచేస్తారో నాకు తెలీదు. జీవితంలో ఇంకోసారి ఆడచీమకేసి చూడాలన్నా వణకాలి.." తీవ్రంగా చెప్పి ఆగి, "...జాగ్రత్త అమ్మాయి పేరు ఏమాత్రం బయటికి రాకూడదు.." అంటూ ఆర్డర్ వేసి మనోజ్ఞ వైపుకి కదిలాడు.

చిరిగిన బట్టలు, చెదిరిన జుట్టూ, ఏడుస్తూ దయనీయంగా వున్న మనోజ్ఞని చూసి అతని కళ్ళలో నీళ్ళుతిరిగాయి. జాలిగా ఆమె తల మీద చెయ్యి వేశాడు., "మనోజ్ఞా.." నెమ్మదిగా పిలిచాడు. కళ్ళెత్తి దీనంగా చూసిందామె. అంత దారుణమైన హఠాత్ సంఘటన నుంచి తేరుకోలేక ఇంకా సన్నగా వణుకుతోందామె, "ఏం భయంలేదు. మేమంతా వున్నాంగా.." ఓదార్పుగా చెప్పబోయాడు. అంతలో నవ్య నుండి విడివడి భరద్వాజని పట్టుకుని ఏడవసాగింది బావురుమంటూ. ఒక్కసారి తటపటాయించి వెంటనే ఆమెని పొదివిపట్టుకున్నాడు.

"ఇలా చూడు.. ఇప్పుడేమైందనీ..ఇట్స్ ఓ.కే. ఏడవకు. ప్లీజ్.. ఏమీ కాలేదు. పద ముందు లోపలికెళదాం.. మీరంతా ఏంటలా.. పదండందరూ.." అంటూ చిరిగిన ఆమె డ్రస్ ని దుపట్టాతో కప్పుతూ ఆమెని హోటల్ లోపలికి నడిపించాడు. అందరూ యాంత్రికంగా వాళ్ళని అనుసరించారు.

కూర్చున్నాకా చాలాసేపు అంతా స్థాణువులై వుండిపోయారు. తృటిలో ఎంత ప్రమాదం తప్పిందో తలుచుకుంటుంటే వాళ్ళకందరికీ దుఃఖం ముంచుకొచ్చింది.

పరిస్థితి గమనించి భరద్వాజే భోజనం ఆర్డర్ చేశాడు. మనోజ్ఞని అలాగే పొదివి పట్టుకుని కూర్చున్నాడు ఫుడ్ వచ్చేవరకూ.

నిస్తేజంగా చూసారంతా భోజనం వైపు.

"చూడండి. ఇంక తినాలి మరి. మనోజ్ఞా.. నువ్వూ వెళ్ళి ఫ్రెష్ అయి రా.. ఏం కాలేదు. ఒక యాక్సిడెంట్ అంతే.. ఐనా మరీ ఇంత భయస్తులైతే ఎలా మీరంతా.." అంటూ నవ్వడానికి ప్రయత్నించాడు. ఎవరూ ఏమీ మాట్లాడలేదు.

"నాకు.. ఆకలేస్తోంది మరి... డిన్నర్ కి పిలిచి భోజనం పెట్టరా..?" అడిగాడు. మనోజ్ఞ మెల్లగా తలెత్తి చూసింది. అందరూ ఆమెనే చూస్తున్నారు. నెమ్మదిగా అతడి నుండి దూరంగా జరిగి పైకి లేచింది. భరద్వాజ కళ్ళు మెరిశాయి, "గుడ్, వెళ్ళి ఫ్రెష్ అయి రా.." అంటూ నవ్య వంక చూశాడు. అతని భావం అర్థమైన నవ్య లేచి మనోజ్ఞతో పాటు లోపలికి నడిచింది.

కాసేపటి తర్వాత అతి కష్టంమీద తిన్నామనిపించారంతా. డిన్నర్ పూర్తయ్యాకా కార్ల దగ్గర కి నడిచారు భయంగా భయంగా చుట్టూ చూస్తూ.

"నా గార్డ్స్ మీతో వస్తారు. రాత్రికి అక్కడే వుంటారు. ఏదైనా అవసరమైతే వెంటనే ఫోన్ చేయండి.." చెప్పాడు భరద్వాజ.

తలలూపారు.

అతను కారెక్కబోతుంటే పిలిచింది మనోజ్ఞ, "భరద్వాజ గారూ.. ఒక్క మాట.."

తడబడే అడుగులతో అతన్ని చేరుకుంది.

"చెప్పు మనోజ్ఞా, ఏమన్నా కావాలా.. " లాలనగా అడిగాడు.

"థ్యాంక్యూ.. థాంక్యూ సో మచ్.." మాటలు పేర్చుకుంటూ చెప్పింది.

చిన్నగా నవ్వాడు, "నాక్కాదు, గార్డ్స్ కి చెప్పు. ముందొచ్చింది నేనైనా, యాక్ట్యువల్ గా సిట్యుయేషన్ కంట్రోల్ చేసింది వాళ్ళే.."

"కాపాడినందుకే కాదు.."

విచిత్రంగా చూశాడు" మరి దేనికి..?"

తలెత్తి అతని కళ్ళలోకి చూసింది, "మీ ఆవేశం చూశాను. నాకోసం.. నాకేమన్నా ఐతే మీకెంత కోపం వస్తుందో, మీరెంత విలవిల్లాడతారో..." ఆగింది.

"అదీ.." తడబడి అంతలోనే సర్దుకున్నాడు., "ఆ పరిస్థితి లో ఏ ఆడపిల్ల వున్నా అలాగా రియాక్టయ్యేవాడ్ని. ఎవరైనా అంతే అవుతారు కదా. ఐనా కళ్ళముందు అన్యాయం జరుగుతుంటే చూస్తూ.."

"గుడ్నైట్ భరద్వాజా.." అతని మాటల్ని తుంచేస్తూ చెప్పింది. బాధగా చూసాడు. ఆ కండిషన్లో కూడా నిజం ఒప్పుకోలేని తన అసహాయతకి గిల్టీగా తల వంచుకుని కారెక్కాడు.

కారు కదలబోతుంటే అంది, "వన్ మినిట్.." కారాగింది. తలెత్తి ఆమె వైపు చూశాడు. విండో మీద చేతులాన్చి ముందుకు వంగింది, "ఏ ఆడపిల్లవున్నా... మై గర్ల్ అనే అనేవారా భరద్వాజా..?" ఆమె ముఖంలో మళ్ళీ నవ్వు విచ్చుకుంది. భరద్వాజ ముఖం ఎర్రబడింది. నవ్వాపుకుంటూ తన కారుకేసి పరిగెట్టింది. విషయం అర్థంకాక అయోమయంగా చూస్తున్న నవ్యని గట్టిగా కౌగలించుకుని బుగ్గమీద ముద్దు పెట్టుకుంది. నవ్వుతూ భరద్వాజ వైపు చూసి చెయ్యూపింది. అందర్లోనూ ఆ ముద్దు తననే పెట్టుకున్నంతగా సిగ్గుపడ్డాడతను. చప్పున సర్దుకుని కూర్చుని, "పద.."అంటూ డ్రైవర్ కి సైగ చేశాడు.

మనోజ్ఞా, నిజంగా ఇట్స్ వెరీ టఫ్ టూ హాండిల్ యూ డియర్... ' అనుకున్నాడు సీట్లో వెనక్కి వాలుతూ.

"నవ్యా..." పడుకునే పిల్చింది మనోజ్ఞ.

"ఊ.."

"మీ అందరికీ నామీద చాలా కోపంగా వుంది కదూ.."

మోచేతిమీద కాస్త పైకి లేచి నిద్ర పోతున్న రేఖ వైపోసారి దృష్టి సారించి, మళ్ళీ మనోజ్ఞని చూసింది నవ్య, "ఉండేది. కానీ ఇప్పుడు లేదులే మనూ.. నాకైతే.."

చప్పున లేచి కూర్చుంది మనోజ్ఞ "ఎందుకు లేదూ.. ?" అంటూ.

ఆమె ఆత్రం చూసి చిన్నగా నవ్వింది నవ్య, "లేదన్నాకదా పడుకో, ఐనా తెలుసుకుని ఏంచేస్తావేం? "

"ఊహు.. పడుకోను. ప్లీజ్ చెప్పవూ.." బతిమాలింది ఆశగా.

"మొండిదానివి నీతో గెలవగలనా. ఊ.. ఎలా చెప్పనూ.. ముందాయన మీద డౌట్ వచ్చింది కావాలని నిన్ను తన వెంట తిప్పుకుంటున్నారేమో అని, తర్వాత ఆయన్ని చూస్తే నిన్ను ఫ్రెండ్లీగా ట్రీట్ చేస్తున్నట్టున్నారనిపించి, దీనికేమన్నా పిచ్చా, ఆయన వయసేంటి–ఈ పిల్ల వయసేంటి అని కోపంవచ్చింది... తర్వాత ఐ మీన్ ఈరోజు.. నీకు ఆయనమీద ఎంత అభిమానముందో మాకెలాగూ తెలుసు, కానీ ఫస్ట్ టైం.. ఆయన్లో నీమీద ఎంత ఇష్టముందో కనిపించింది. అదెందుకాయన దాస్తున్నారో అర్థం అవుతూనే ఆయనంటే గౌరవం పెరిగింది, నీమీద కోపమూ పోయింది. జే.కే.లాంటి వ్యక్తి ఒక మామూలు అమ్మాయిని ఇష్టపడుతున్నాడంటే చెప్పాలంటే ఆశ్చర్యం వేసింది. కానీ, నిజంగా నువ్వనుకున్నట్టు ఆయన్ని గెలుచుకోగలిగితే యూ విల్ బీ వెరీ లక్కీ మనూ... "

"ఓహ్.. థ్యాంక్స్.. థ్యాంక్యూ సో మచ్ నవ్యా.." అంటూ గట్టిగా కౌగలించుకుంది.

"ఆ.. ఆ.. స్పీడ్ కాస్త తగ్గించండి మ్యాడమ్..నేను నవ్యని. జే.కే.ని కాదు.." వెక్కిరించింది నవ్వుతూ.

కోపంగా చూడబోయి పకాల్న నవ్వేసింది మనోజ్ఞ.

వాచ్ చూసుకుంది దిగులుగా. రెండవుతోంది. ఈపాటికి నిద్రపోయి వుంటాడా! పిచ్చిదనుకోడు కదా ! అతని కళ్ళు గుర్తొచ్చాయి. వెలుగు నిండిన కళ్ళు, ప్రశాంతమైన ముఖం, ఎవరో శిల్పి పనిగట్టుకుని చెక్కినట్టుండే సూటైన ముక్కు, నవ్వే పెదాలు, అల్లిబిల్లిగా పరుచుకుని ఆ విశాలమైన నుదుటిని మేఘంలా కమ్ముకునే వత్తైన జుట్టూ, తనని గువ్వలా దగ్గరికి పొదువుకున్న విశాలమైన ఛాతీ, తన చుట్టూ రక్షణలా చుట్టుకున్న బలమైన చేతులు, ఎత్తైన ఆ నిండు విగ్రహం.. ఆమె ముఖం లో మెరుపొచ్చిందతని తలపులతో. చప్పున సెల్ తీసుకుని డయల్ చేసింది.

రెండు రింగ్స్ కే పిక్ చేశాడు, "ఇంకా నిద్రపోలేదా..?" అంటూ.

"పట్టలేదు. మరి..మీకు.." మెల్లగా అడిగింది.

జవాబుగా చిన్నగా నవ్వాడు.

"మాట్లాడొచ్చా.?"

"ఎప్పుడైనా వద్దన్నానా.. ?" మంద్రంగా పలికిందతని స్వరం.

"........"

"మనోజ్ఞా.. ఏమైంది.. ఎందుకు నిద్రపోలేదూ? భయంగా వుందా..?" ఆత్మీయంగా అడిగాడు.

"ఊహు.."

"మరి.."

"ఎవరో గుర్తొస్తున్నారు.."

"...."

"ఎవరని అడగరా భరద్వాజా..? "

"వద్దు మనూ.. ప్లీజ్.."

"సరే వదిలేయండి. ఇంతకీ మీరెందుకు నిద్రపోలేదో? "తుంటరిగా అడిగింది

"అదీ.. కాస్త వర్క్ వుంది.."

"అబద్ధం... ఆడపిల్లలు పుడతారు.."నవ్వింది.

"ఛాన్స్ లేదు..." అతని గొంతు సన్నగా వణికింది.

"ఔనా.. మరి మీ చేతిలో రేఖలు అలాగే చెప్పాయి మరి.." చెప్పింది.

"నాచేతిలో రేఖలు తమరెప్పుడు చూశారు మేడమ్..?" వెక్కిరింతగా అన్నాడు.

"ఏదో కొంచెం.."

"నేన్నివన్నూ అస్సలు నమ్మను. ఏదో కహానీలు.. చెప్తావు.అంతా ట్రాష్.."

"ఏంకాదు. పోనీ..మీ చేతిలో స్టార్ వుంది. అది చూపిస్తే నమ్ముతారా..? "

"నా చేతిలో స్టారా.. లేనే లేదు.." చేతుల వంక చూసుకుంటూ అన్నాడు.

"వుందన్నానా.. సరే.. పోనీ వుంటే నాకు ఏమిస్తారు..?"

"సరే ఇస్తాను చెప్పు... ఏం కావాలి..? "

"ఏమడిగినా ఇచ్చేస్తారా.. ఏం అడిగినా..?" అల్లరిగా వత్తి పలుకుతూ అడిగింది.

ఉలిక్కిపడ్డాడు, "చూద్దాం.. నావల్లైతే.."

"మీ వల్ల అవుతుంది.. నాకా కాన్ఫిడెన్స్ వుంది.. యూ కేన్ డూ ఇట్.." మరింత ఆటగా అంది.

ఆమె హింట్ అర్థమైన భరద్వాజ పెదాలు విచ్చుకున్నాయి., "ఆహా.. ఎలా తెలుసో..? " తనూ అల్లరిగా అన్నాడు.

"చెప్పనా..? "

"చెప్పమనేగా.. "

"ప్చ...." ఫోన్ లో ముద్దు పెట్టినట్టు తియ్యని చిన్న శబ్దం. భరద్వాజ ఉలిక్కిపడ్డాడు. సంభాషణ వెళ్తున్న ట్రాక్ గమనించి సర్దుకుంటూ, "టైం చూశావా.. లేవలేమిలా ఐతే. వాక్ కి రావా..?" అన్నాడు.

"మీరో పెద్ద మొద్దావతారం భరద్వాజా.." చిరుకోపంగా అందామె.

"ఇక పడుకో మనూ.." నెమ్మదిగా చెప్పాడు.

"గుడ్నైట్ మీ దగ్గర నాదొకటుంది. రేపు తెస్తారా..? "

"నీదా.. ఏంటది..?"ఇంకేమంటుందోనని ఒకింత భయంగానే అడిగాడు.

"మీ గుండెనడగండి చూపిస్తుంది..."

"మనోజ్ఞా..."

"గుడ్ నైట్..." ఫోన్ డిస్కనెక్ట్ అయింది. సెల్ పక్కన పడేసి ఆలోచించసాగాడు.

ఏముంది తన దగ్గర... ఏమంటోంది.. మనసా..?

గుండెనడగాలా..? అప్రయత్నంగా ఛాతీ నిమురుకున్నాడు. ఏదో తగిలింది. తీసి చూశాడు. చిన్న బిందీ..

నవ్వుకున్నాడు. ఎంత కన్ఫ్యూజ్ చేసిందీ..

పచ్చని పచ్చిక మీద తెల్లగా మెరుస్తోంది వెన్నల. ఆ వెన్నెలతో పోటీ పడి మరింత మెరుస్తోందామె తెల్లని మేను. మెత్తటి పచ్చికనే పరుపుగా చేసుకుని నక్షత్రాలను లెక్కిస్తోందామె.

ఆమె పక్కనే నెమ్మదిగా వాలి, "ఇంత అందమైన రాత్రి చేసే పనా అది..?" నవ్వుతూ అడిగాడు.

అతన్ని చూసి చిరునవ్వు నవ్వింది, వెన్నెలే వెలవెలబోయేంత తెల్లగా, రాతిరే సిగ్గుపడేంత చల్లగా..

నెమ్మదిగా ఆ సన్నటి నడుము మీద తన వేలికొసలతో మీటుతూ, ఆమె మీదుగా వంగి మెడవంపులో గాఢంగా చుంబించాడు. మరింత చొరవ చేయబోతున్న అతడిని వారిస్తూ, "ఏమిటంత తొందర...?" అందామె.

"అడిగావుగా.. మరి ఆపుతావేం...?" మత్తుగా అంటూ ఆమె భుజాలు పట్టుకుని పైకి ఒరగబోతూ ఆమె కళ్ళలోకి చూశాడు. "ఇదేనా మీ నుంచి నేనడిగింది...? "అనే ప్రశ్న ఆ మౌనంలో ఉదయించి, నల్లని ఆ కళ్ళలో విశాలమై, అనంతమైన భావన. ఆమె అలాగే చూస్తోంది నిశ్చలంగా.... నిశ్శబ్దంగా...........

దిగ్గున లేచి కూర్చున్నాడు భరద్వాజ. చుట్టూ చూశాడు. తన మంచం మీదే వున్నాడు. కలేనా.. ఏంటది.. తాను కలగన్నాడా!! నిజంగా జరిగినట్టేవుంది...

ఏమిటిది.. తను మనోజ్ఞని ప్రేమిస్తున్నాడా.. లేక వాంఛిస్తున్నాడా..?

అంతర్లీనంగా తాను కోరుకుంటున్నది అదేనా...!!

ఛ.. లేదు.. కాదు.. కాదు... అదే ఐతే ఆమెకోసం తన గుండె ఎందుకంతగా తపిస్తుంది, ఆ కన్నీళ్ళకు తన మనసెందుకు తడుస్తుంది.

మరైతే ఆ కల...!?

ప్రేమ కి పరాకాష్ఠ కామమా.. లేక కామానికి ప్రేమే అంతర్వాహినా...?? '

ఆలోచనల తీవ్రత తట్టుకోలేక కళ్ళు గట్టిగా మూసుకున్నాడు.

చిన్న బీప్ శబ్దం. సెల్ తీసి చూశాడు, "రెడీ అయ్యారా జే.కే సాబ్...?" స్క్రీన్ మీద మనోజ్ఞ పంపిన మెసేజ్ మెరుస్తోంది.

"స్టార్ అన్నావ్.." అసీజీగా కదుల్తూ అన్నాడు. అప్పటికి వాళ్ళాబెంచ్ మీద సెటిలై పదినిమిషాలైంది. వచ్చినప్పటి నుండీ అతని చేతిని పరిశీలిస్తూనే వుంది మనోజ్ఞ అల్లరిగా ఒక్కో చేతి గీతనీ తన వేలి కొసలతో రాస్తూ.

"మరీ అంత తొందరైతే ఎలా సర్..? "నవ్వుతూ అంది.

ఏమిటంత తొందర..? కలలో మాట గుర్తొచ్చింది. తలవిదిల్చాడు.

అంతలో ఆమె పెన్ తీసి అతని చేతిలో స్టార్ మార్క్ వేసి, "ఇదిగో స్టార్.." చెప్పింది.

"ఛీటింగ్.. ఆల్రెడీ స్టార్ వుందన్నావ్.." ఉక్రోషంగా చెయ్యి వెనక్కిలాక్కుంటూ అన్నాడు.

"ఆల్రెడీ వుందనలేదు. వుంది చూపిస్తానన్నాను. ఇప్పుడుందిగా.. కావాలంటే చూసుకోండి.." నవ్వుతూ అంది.

"నేనొప్పుకోను.. నో వే.." చెప్పాడు.

"సర్లెండి, మీకు మాట తప్పాలనుంటే నేనేం చేస్తాను.." బుంగమూతి పెట్టుకుంది. ఆమె అలకచూసి కరిగిపోయాడు.

"సర్లే, యూ వన్ ఒప్పుకున్నా గానీ.. ఇంతకీ మాటేంటి..? "

"ఏమడిగినా ఇచ్చేస్తానన్నారు.. మాటిచ్చి మర్చిపోయారా.... సర్.." అల్లరిగా అంది.

రాత్రి కల కళ్ళ ముందు మెదిలింది.

చిన్నగా నవ్వాడు. "ఏంటి కొత్తగా మళ్ళీ సర్ పిలుపు.. పేరు పెట్టే పిలువ్.."

"ఓ.కే . అది వదిలేయండిగానీ.. మాట మాటేంటి భరద్వాజా.." రెట్టించింది.

"సరే చెప్పు, ఏం కావాలి..?"

"అడగనా..? "

"నాతో అయ్యేవే అడుగు.." రాత్రి సంభాషణ గుర్తొస్తుంటే ఇబ్బందిగా చూస్తూ అన్నాడు.

"మరీ... అంత డైరెక్ట్ గా అడగమంటే.. ఎలా.. ఎంతైనా ఆడపిల్లను కదా.. సిగ్గువెయ్యదా..?" నవ్వు బిగపట్టుకుంటూ అంది. భరద్వాజ ముఖం ఎర్రబడింది. కామ్ గా ముఖం తిప్పుకున్నాడు.

"అడగనా.. లేక మీకు అర్థమైందా.. సర్లెండి.. అడిగేస్తా.. మరీ..."

"ఇనఫ్ మనోజ్ఞా.. " కోపం ధ్వనించిందీసారి భరద్వాజ గొంతులో, "ఏం మాట్లాడుతున్నావో అర్థమౌతోందా నీకు, అల్లరికి కూడా ఓ లిమిట్ వుంటుంది.. అసలు నువ్వూ.."

"నేనేమన్నాను.. పిక్చర్ కి తీస్కెళ్తారా అనాలనుకున్నాను. తప్పా..?"అంది అమాయకంగా ముఖంపెట్టి.

ఆశ్చర్యంగా చూశాడు, "పిక్చరా..?"

"ఔనూ.. ఇంతకీ మీరేమనుకున్నారూ..?"ముఖం ఎంత అమాయకంగా పెట్టినా చిలిపి నవ్వు దాగడంలేదు.

"నేనా.. చెప్తానుండు.. " అంటూ చప్పున ఆమె చెవి మెలిపెట్టాడు నవ్వుతూ.

"ఆ... ఆడపిల్ల సినిమాకెళ్దాం రమ్మంటే చెవులు మెలేస్తారా..? మీరేం మగాళ్ళు.. అబ్బా.... " గట్టిగా అరిచింది. చప్పున వదిలేసి చుట్టూ చూశాడు కంగారుగా.

చెవి రుద్దుకుంటూ, "ఇంత చలిలో, ఇంత తెల్లవారుఝామున ఏంచేసినా ఎవ్వరూ పట్టించుకోర్లెండి. ఇంతకీ తీస్కెళ్తారా.. ?"అడిగింది.

"..సినిమాకా.. నేనా.. ?" ఇబ్బందిగా చూస్తూ అన్నాడు.

"ఏదో సంతూర్ సోప్ యాడ్ లో నేనా.. కాలేజా.. అన్నట్టు ఆ ఎక్స్‌ప్రెషన్ ఏంటి సర్.. తీసికెళ్తారా లేదా..?"రెట్టించింది.

"తీసుకెళ్ళాలంటే... వెల్ .. అంటే ఎవరైనా చూస్తే...?" సందేహంగా అన్నాడు.

"అయితే రావడం ఓ.కే. కదా.. అది చాలు. మీ సమస్య ఎవరైనా చూస్తారనే కదా. అసలీ పైజమా, కుర్తా తీసేయండి..."

"అప్పుడు ఎవరో ఏం ఖర్మ, అందరూ నన్నే చూస్తారు.. " నవ్వుతూ అన్నాడు.

"ఛ.. మీరూ.. నేను చెప్పేది వినండి. జీన్స్, టీ షర్ట్ వేశారనుకోండి, అప్పుడు ఎవ్వరూ గుర్తుపట్టరు. ఏమంటారు?" ఉత్సాహంగా అడిగింది.

ఆమెకేసి చూసి నవ్వాడు.

"మనోజ్ఞా.."

"ఒక్కనిమిషం. మీ డైలాగ్ నేను చెప్తాను. జీన్స్-టీ షర్ట్ వేసేందుకు నా ఏజ్ ఎంతనుకుంటున్నావు మనోజ్ఞా, అయామ్ 46, యూ నో..?"భరద్వాజను ఇమిటేట్ చేస్తూ చెప్పింది.

గట్టిగా నవ్వేశాడు. "యూ ఆర్ జస్ట్ ఇంపాజిబుల్. సరే నేను నేనుగానే వస్తాన్లే. మూవీ డిసైడ్ చేసి ఫోన్ చెయ్యి. టికెట్స్ తెప్పిస్తాను.. " అంటూ లేచాడు.

"థాంక్స్..." ఆనందంగా చెప్పింది.

కాటేజ్ దగ్గరకొస్తుంటే నెమ్మదిగా అంది, "నిన్న ఆనంద్ అన్న మాటలకి వీ ఆర్ వెరీ సారీ భరద్వాజా. అవేం మనసులో పెట్టుకోరుగా!"

"హేయ్.. అదేంలేదు. ఏదో అనుకోకుండా టాపిక్ ఆక్వర్డ్ అయింది. ఐనా అంత ఓపెన్ గా డార్క్ సైడ్ ఆఫ్ లైఫ్ గురించీ, ఇల్లిసిట్ రిలేషన్స్ గురించీ, ఆడపిల్లలముందు మాట్లాడినందుకు ఏదోలా అనిపించింది. మీరేం ఫీలయ్యారో అని చిన్న థాట్ అంతే.."

"వాళ్ళంతా ఆనంద్ నే తప్పుపట్టారు లెండి.."

"మరి నువ్వు.. ?"తటపటాయిస్తూ అడిగాడు.

"అది గతం.. నేనేం ఫీల్ అవను.."

"ప్రస్తుతం ఐతే..?" అప్రయత్నంగా అడిగాడు.

"నేనుండగా మరో లేడీ మీకు ఇంట్రస్ట్ కలిగిస్తే అది నా ఫెయిల్యూర్.." స్థిరంగా చెప్పింది అతని మాటల్ని అతనికే గుర్తుచేస్తున్నట్టుగా.

"బై మనోజ్ఞా.." వెనుదిరుగుతూ అన్నాడు.

"సమాధానం వినే ధైర్యం లేనప్పుడు ప్రశ్నలెందుకు అడుగుతారు భరద్వాజా..? ", చిరునవ్వుతో అడిగింది.

తలతిప్పి ఆమెని చూసి నిర్లిప్తంగా ఓ పొడి నవ్వు నవ్వి వెళ్ళిపోయాడు.

'ఎంతకాలం అలా నానుంచి దూరంగా పరిగెడతారు భరద్వాజా.. ఏదో ఒకరోజు నాకోసం తప్పక ఆగుతారు.. నాకు తెలుసు.. ఐ నో అండ్ ఐ విల్ వెయిట్ ఫర్ దట్ డే..'అతను వెళ్తున్న వైపే చూస్తూఅనుకుంది

(కొనసాగింపు వచ్చే సంచికలో)

Post your comments